

Milí diváci, rádi se s vámi všemi opět setkáváme a těší nás, že jste si našli i dnes cestu do hlediště sázavského divadla. Dnes nás čeká další zajímavé představení, tentokrát od Divadla Dostavník Přerov. Přerováci sázavská „prkna“ dobře znají, neboť jsou souborem, který v minulých letech pravidelně vystupoval na Voskovcově Sázavě. Nyní ale mají nehudební představení, a tak jsme je s radostí pozvali na Čertovu divadelní brázdu. Po březnové hře „(NE)KOREKTNÍ PRAVIDLA“, kterou jsme viděli hodně zblízka, nás čeká další hra s tématem k zamyšlení – jak hodně naše vzájemné životy ovládají obyčejné telefony – „Není co skrývat“. V dnešních Vosk(n)ovinách si díky rozhovorům na druhé straně připomeneme hru z minulého měsíce, a nebudete ochuzeni ani o další zajímavý námět na divadelní procházku po Sázavě, na kterou vás pozve Milan Štědra, a s ní spjatou fotovýzvu. Co dnes chybí, je recenze Oldy Randuly, nicméně nám krásně sepsal, proč. Určitě si nenechte ujít poslední představení Čertovy divadelní brázdy v květnu. Přejeme vám příjemnou zábavu.

Vo(sk) Randuli ....

Tak jsem se vám chystal vyrazit na divadelní představení. Jako každý měsíc, kdy probíhá Čertova divadelní brázda a kdy mám tu čest shlédnout, co si pro nás amatérští divadelníci ze všech možných koutů Česka připravili, a pak napsat svůj skromný subjektivní pohled na předvedené a radovat se, kolik lidí a jak moc času věnují tomu, aby nás zaujali, pobavili a obohatili.

Tedy ano, chystal jsem se, tedy ne ten den a v tom momentě, jelikož v tom momentě jsem se jen a pouze chystal sejít ze schodů. No, chystal, na to se snad člověk obvykle ani nechystá, ale prostě jde. A já šel a najednou jsem nešel ale letěl a pak najednou seděl pod schody na podlaze a na jedné noze. Vlastně ani netuším, jak a co proběhlo mezi momenty scházení ze schodů a sezením na podlaze pod nimi s palčivou bolestí nohy, ale určitě to byla ta pikosekunda, kdy můj strážný anděl odvrátil pozornost. Tedy, rozhodně to bylo jen na tu jednu pikosekundu, protože jinak bych se pod schody válel s něčím horším než zlomenou nohou. Anděli, děkuji!

Ovšem dění následujících hodin a dní už bylo o čemkoli, jen ne o tom, co jsem se chystal dělat ten den, ten týden, ba celý měsíc. Zcela banální úraz naprosto kategoricky a bez smlouvání rozhodne o tom, co po celé týdny zkrátka nepůjde (doslova i přeneseně). Zapomeň na zahradu, smíř se s tím, že všechno půjde mnohem pomaleji a ty se začneš chystat, ano chystat a plánovat i ty nejzákladnější každodenní úkony a zprvu se budou mnohé zdát přímo nepřekonatelnými, anebo přinejmenším vyčerpávajícími. Autorita z nejuživnějších, totiž tvoje zdraví, tě zabrzdí v obvyklém shonu a stresu, na což můžeš reagovat zlostně až rozrušeně nebo plačtivě a sebelitostnivě, a buď si jist, že vystrídáš všechny tyto polohy a se stejným výsledkem - že to tak prostě je, i kdyby ses rozkrájel. Pozvolna se tedy naučíš rezignaci, pokoře a trpělivosti a pochopíš, že tvůj strážný anděl vůbec neselhal, ani na tu pikosekundu, nýbrž už potřeboval, abys pochopil. Takže, anděli, ještě jednou díky, myslím, že jsem pochopil.

Takže do divadla jsem se ten měsíc nebelhal a smířil se s tím, že tentokrát se pobaví a obohatí ti, kteří usedli v hledišti (*a neměli potíž se do něj dostat*) - jsem za ně rád a věřím, že v nich představení zanechalo nějakou stopu, ideálně příjemnou. A ve mně, až odhodím berle a posunu svoje plánování zas na obvyklou úroveň, zcela jistě zůstane tahle stopa, jasná a zřetelná, že všechny naše plány jsou v rukou našich andělů.

Sázava na scéně!

Pánovy domy Na Městečku

Dalším zajímavým místem v Sázavě jsou Pánovy domy Na Městečku. Postavil je Vladimír Kavalier pro pracovníky sklárny Kavalier. Zajímavá je jejich spojitost s divadlem. Totiž, při stavbě železnice na začátku 20. století zde bydlel ing. Antonín Mladějovský, který stavbu železnice řídil. Založil v roce 1897 ochotnický kroužek, který si dal jméno Sázavan. Také za to bylo ing. Mladějovskému uděleno jedno z nejstarších čestných občanství. Jeho spolupracovníkem byl ing. Korbelař, kterému se v Pánových domech narodil syn Otomar. Měl hudební vlohy i talent pro divadlo. Studoval pražskou konzervatoř a absolvoval i dramatický obor. Spoil tak dvě profese - hudební a hereckou. V roce 1929 nastoupil do Městského divadla na Vinohradech, kde dosáhl velkého divadelního úspěchu. Ve 40. letech 20. století hrál ve filmu, vysílal v rozhlasu a až do pozdního věku pracoval v divadle. Ve filmu hrál mlynáře v Lamačově Lucerně, postavu kolínského kapelníka Kmocha ve filmu To byl český muzikant a v řadě dalších filmů: Advokát chudých, Prstýnek, Pytláková schovanka, Sarajevský atentát, Náš dědek Josef, Pacientka doktora Hegla, Jan Roháč z Dubé a Tulák Macoun. Několikrát též hostoval v Sázavě s ochotníky. Další zajímavou osobností z oboru byl Alfréd Karbus, herec Národního divadla. Narodil se v roce 1861. Od roku 1876 působil v Prozatímním divadle a přešel pak s celým činoherním souborem k ND, jehož členem byl do roku 1894, kdy pro těžkou chorobu odešel na odpočinek. Zemřel v roce 1895, pochován je prakticky přes ulici na hřbitově u sv. Martina. Když začátkem 20. století začali do městečka přijíždět na letní byt Pražáci, býval mezi nimi i herec Národního divadla František Ferdinand Šamberk. -Miš

... pozvánka na další představení

pátek 3. 5.: **Sex**

Ochotnický spolek ŽUMPA Nučice

Jedná se o komediálně dramatickou amoletu o jednom (posledním) dějství, jejímž autorem je Pavel Kohout. Děj se odehrává v zemlance v pražské Stromovce, kde sextet partyzánů (od toho název „Sex“) připravuje zásadní čin. Budeme svědkem nejen konspiračních jednání a vaření amádové furniklovice přímo na scéně... „Vážení, já bych si taky radši vařil nebo si psal nebo si chodil pozdě, ale když budem vařit, psát a chodit pozdě všichni, tak ten vlak nevyhodíme nikdy!“

Představení vzniklo společnými silami divadelních souborů – Ochotnický spolek ŽUMPA, Divadlo Máj Praha, Divadelní soubor Ragueneau a Divadelní soubor Hraničář Rumburk.

Pozor – počet vstupenek bude omezen, zajistěte si včas místo.

V(n) Pokud jste propásli předchozí fotovýzvu, nezoufejte – nové kolo totiž právě začíná. Jen tentokrát budete muset opět nazout tenisky a vyrazit do ulic. Ale nebojte, další cíl není daleko. Stačí mrknout do rubriky „Sázava na scéně!“ a zjistit, kam nás Milan Štědra prostřednictvím svého příspěvku zavedl tentokrát. Opět jde o lokalitu spjatou s divadelním děním.

Co musíte pro účast či dokonce vítězství ve fotovýzvě udělat? Pravidla jsou stále stejná a šance získat 2 volné vstupenky na připravovaný ročník Voskovcovy Sázavy je opravdu vysoká.

Stačí, když se vypravíte na místo, o kterém v tomto čísle Vosk(n)ovin píše Milan Štědra a vyfotíte na něm Vosk(n)oviny, které právě držíte v ruce. Místo musí být pochopitelně na snímku poznatelné. Výslednou fotografii, spolu s Vašimi kontaktními informacemi, zašlete na e-mail vosknoviny@seznam.cz, a to nejpozději do 2. 5. 2024. Autor, jehož fotografie bude zveřejněna na Facebooku Vosk(n)ovin, získá 2 volné vstupenky na 23. Voskovcovy Sázavy.

Zasláním fotografie souhlasíte s jejím zveřejněním na facebookové stránce Vosknoviny.

V(n) Facebooková stránka Vosknoviny se rozjíždí na plný plyn a pomalu sbírá nové a nové sledující. Pokud nechcete přijít o jakékoliv dění (*nejen*) kolem Čertovy divadelní brázdy, určitě si stránku Vosk(n)ovin vyhledejte. Dostanou se k Vám tak informace o chystaných představeních, o zajímavé fotovýzvě, která by neměla uniknout Vaší pozornosti, ale především získáte přístup k úplným verzím rozhovorů s divadelníky z hostujících souborů. S „děvčaty“ z DS Kroměříž si redaktorky povídaly o jejich divadelních začátcích i o divadle obecně. Probraly nejen mnoho podrobností k „(NE)KOREKTNÍM PRAVIDLŮM“, ale řeč přišla také na „Veroničin pokoj“, který měl být v Sázavě uveden původně.

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Divadelní spolek Kroměříž vznikl pod tímto názvem v roce 2006 a navazuje na dlouholetou tradici tamního ochotnického divadelnictví. Spolek připravuje dvě až tři premiéry každý rok, nabízí svým divákům i předplatné a od roku 2008 organizuje Divadelní festival Ludmily Čápkové. Pravidelně se zúčastňuje postupových přehlídek a své hry uvádí po celé republice.

(NE)KOREKTNÍ PRAVIDLA je hra, která pomocí černého humoru přibližuje drsné metody manažerů, kteří se k manipulaci zaměstnanců nestydí využít ani jejich soukromí. Nad aktuálním tématem: Nakolik vás váš zaměstnavatel vlastní a co všechno si může dovolit? se mohli zamyslet diváci opravdu důkladně, neboť tentokrát na ně čekalo neobvyklé umístění sedadel přímo na jevišti.

Rozhovor s Romanou Malinskou, představitelkou role šéfové

Jste tu dnes bez režiséra, máte povědomí o tom, proč vybral tuhle hru?

(NE)KOREKTNÍ PRAVIDLA byly hrou, kterou dělal „Láry“ Kolář (*režisér hry; pozn. red.*) v Brně s holkami z konzervatoře, a to byly opravdu mladý kočky. Láry přišel s tím, že v té roli šéfové vidí Janču Štěpánovou (*alternace; pozn. red.*) a mě a že to chce s naším souborem nazkoušet. Když nám poslal text, tak jsme nechápaly proč. Strašně dlouho jsme se tomu v podstatě bránily. Tak dlouho nás Láry ukecával, až jsme to obě odkývaly.

Proč jste se tomu tak bránily?

Kvůli tématu... nehledě na to, že jde o 13 obrazů začínajících naprosto stejně. Původně jde o rozhlasovou hru. Dlouho nám trvalo, než jsme se tím popasovaly. Pořád jsme nevěděly. Postava Emmy se vyvíjí, ale ta nadřizená je opravdu, jak jí říkáme v soukromí „pindou“ od začátku do konce. Nemůže uhnout ze své role.

Jak se Vám hra hraje teď, po několika reprízách?

Hraje se mi určitě lépe, už si to sedlo, text naběhnul do hlavy, alespoň částečně (*smích*). Už známe také reakce diváků, třeba z různých přehlídek, kde následovaly po představení diskuse. Nabyli jsme tam přesvědčení, že byt je to v některých momentech hnané ad absurdum, tak jde o současné a aktuální téma... tak k tomu už přistupujeme trošičku jinak.

Jak se Vám hraje divákům „před nosem“? Hrála jste poprvé takhle na těsno?

Dnes jsme tak hráli asi po třetí, ale když jsme začali „Pravidla“ hrát, tak to pro mě poprvé takhle na těsno bylo. Nikdy jsem s tím zkušenost neměla. Je to jiné, protože cítíte dech diváků, ale pomůže vám to je víc vtáhnout. Má to své kouzlo. Je samozřejmě vidět každá nedokonalost, každá nuance v obličejí... jste víc pod drobnohledem, než když se hraje „na dálku“.

Rozhovor s Michaelou Vachovou, představitelkou role podřízené Emmy

Ve hře Vaše postava prochází velkým vývojem, měla jste při ztvárnění nějaký problém?

Problém asi ne... Celkově se nám tato hra zkoušela docela těžce. Jednou jsme to celé nahodili, došli jsme na konec a když jsme se vrátili zase do první scény, tak jsme nevěděli nic. Takže jsme to nahazovali podruhé... ty scény jsou strašně podobné, špatně se nám to nazkušovalo a už od prvního čtení bylo jasné, že moje postava musí projít absolutně zásadním vývojem. A to je těžký, přijít do scény, kdy každá scéna vypadá stejně, a přitom se cítit úplně jinak a hrát něco jiného. Hrát, že ta postava se po půl roce vyvinula úplně v někoho jiného. Špatně se nám orientovalo ve scénách. Mám tabulku a u každé scény mám napsané, co se tam stane, abych věděla, s jakou náladou mám třeba přijít.

Navíc v každé scéně máte jiné oblečení, minimálně svršek...

To tak původně nebylo. Hráli jsme to s všehovšudy třemi převleky, ale bylo nám v podstatě vytknuto, že není jasné, jaké jsou ty časové prostoje, jestli uběhl týden nebo je to stejný den. Takže jsme přistoupili k tomu, že se převlékám v každé scéně. Vozím si půlku svého šatníku. Vždycky to rozložíme doma na postel a třikrát kontroluji, jestli mám všechno.

Co se ve Vás děje bezprostředně po odehrání této hry?

Děje se ve mně to, že nevím, jak se mám tvářit na děkovačce. Na děkovačku jdete a vidíte diváky, jak vlastně ani nevědí, jestli chtějí tleskat nebo ne... a já si říkám: „Tak nechtějí nám tleskat,

Co se ve Vás odehrává bezprostředně poté, co dohrajete?

Člověk si v ten moment uvědomuje, jak to na diváky zapůsobilo. Reakce, konkrétně u tohoto představení, jsou vždy takové „na druhou“, poté, co to diváci zpracují. Není to komedie, kde všichni zaplácají a řezou se smíchy. Když dohrajeme, tak první, co nám proletí hlavou je, jestli jsme měly všechno tak, jak mělo být.

Znáte naše město, Sázavu? Jak ji vnímáte?

Před x lety jsme tady na závěr Voskovcovy Sázavy hráli „Vše o ženách“. Hráli jsme tam čtyři ženské, svítíl můj syn a jediná kolegyně, která řídila takovéhle dálky nám řekla: „Já pojedu z Prahy, takže se musíte do Sázavy nějak dopravit.“ Ani jedna z kolegyně, které se mnou jely, neřídila. Moje první dlouhá divadelní cesta, poprvé po dálnici, byla právě do Sázavy. Manželovi jsem musela nahlásit, že už jsem tady a hned jsem dostala virváv, jak jsem to mohla stihnout tak rychle (*smích*). Nicméně jsem měla strach, jestli nebudu unavená, až pojedu ze Sázavy. Nacpala jsem se energy drinkem, nechala jsem si udělat čaj maté, po kterém prý určitě neusnu. Takže ze Sázavy jsem jela s vytřeštěnými očima, takhle mi skákala hercna a doma jsem hleděla snad do půl šesté do stropu, protože jsem nemohla usnout (*smích*).

Jak to vidí divadelníci...

- Představení se mi moc líbilo, hlavně herecké výkony obou představitelk.

- I když tam nebylo příliš mnoho akcí, téma hry bylo poutavé. Ani jsem si nevšimla, jak rychle ten čas utekl.

- Zeptej se mě za chvíli... ještě nejsem schopný to nějak vyjádřit.

- Ze začátku jsem se bála, že se budu nudit, ale pak jsem očekávala, že děj bude gradovat a opravdu gradoval.

- Chvilími mi to přišlo trošku morbidní, scéna s dítětem... to byla silná káva. Ale jinak zajímavá hra.

- Líbila se mi celková proměna Emmy. Jak se z takové holky od rány může stát „poslušná“ osoba, přítelkyně, máma a potom v budoucnu až „šéfová“.

Ptáme se sázavských divadelníků...

Která ze dvou postav dnešního představení by Tebe osobně herecky více lákala?

- Určitě bych si chtěla zahrát... já vlastně nevím... negativní postavy se vždycky hrají trošičku líp, ale na druhou stranu, postava Emmy měla vývoj. Byla by zajímavější tím, jak se postupně vyvíjela v čase.

- Šéfovou, měla větší prostor pro vyhrání charakteru.

- Asi tu mladší, protože mi připadalo, že měla větší pole působnosti.

- Šéfovou. Myslím, že by byla velká výzva udržet po celé představení „kamennou tvář“, v podstatě bez emocí.

Vaše ohlasy na novinky, obsah přehlídkových listů nebo shlédnutá představení uvítáme na tradiční e-mailové adrese vosknoviny@seznam.cz.

Všechna vydání V(n) budou postupně zveřejňována na webu a facebooku DS Jiřího Voskovce a též na facebooku přehlídky Voskovcova Sázava na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz
www.fb.com/vosknoviny
www.fb.com/dsjvs